

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 264/2015
25.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Ј. и М. Ш., због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца адв. С.И., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр. 4016/10 од 12.02.2015. године и Кв бр. 33/15 од 25.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца Г.Н., адв. С.И., поднет против правноснажних решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр. 4016/10 од 12.02.2015. године и Кв бр. 33/15 од 25.02.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр. 4016/10 од 12.02.2015. године, обавезан је приватни тужилац Г.Н. да окривљенима Ј. и М. Ш. на име накнаде трошкова кривичног поступка плати износ од по 104.625,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану Кв бр. 33/15 од 25.02.2015. године одбијена је као неоснована жалба и допуна жалбе пуномоћника приватног тужиоца Н.Г., адв. С.И., изјављена против решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица у Владичином Хану К бр. 4016/10 од 12.02.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је пуномоћник приватног тужиоца Г.Н., адв. С.И., без истицања посебних законских разлога, с предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји, укине

побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или пак да иста преиначи тако што ће одбити захтев за накнаду трошкова окривљенима или наложи да се исти исплате из буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је, одржао седницу већа, у смислу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца Г.Н., адв. С.И., је недозвољен.

Чланом 482. став 1. ЗКП-а прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том Законику. Према одредби члана 483. став 1. ЗКП-а, лица овлашћена за подношење овог ванредног правног лека су Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а ставом 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Како из цитираних законских одредби јасно произилази да пуномоћник приватног тужиоца нема овлашћење за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца адв. С.И., као недозвољен (поднет од неовлашћеног лица) ваљало одбацити.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**